

Dato: 14.05.2008
Kontor: Indfødsretskontoret
J. nr.: 2008/300-50
Sagsbeh.: NFI

Besvarelse af spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om ændring af reglerne om dobbelt statsborgerskab stillet af Folketingets Indfødsretsudvalg til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 30. april 2008 (IFU alm. del).

Spørgsmål:

"Kan ministeren oplyse, hvor mange danske statsborgere der har dobbelt statsborgerskab?"

Svar:

Nej, det er ikke muligt at oplyse, hvor mange danske statsborgere der har dobbelt statsborgerskab.

Som bekendt er det et grundlæggende princip i den danske indfødsretslovgivning, at dobbelt statsborgerskab skal begrænses, så vidt det er muligt.

Dobbelt statsborgerskab accepteres dog i forhold til personer, der er født med dobbelt statsborgerskab eller som på anden måde automatisk har erhvervet dobbelt statsborgerskab. Det kan blandt andet være personer født af danske forældre i USA eller Canada, hvor barnet tillige opnår amerikansk eller canadisk statsborgerskab ved fødslen på grund af territorialprincippet.

I Danmark er det forældrenes statsborgerskab (afstammingsprincippet), som har betydning for, om et barn erhverver dansk indfødsret ved fødslen i henhold til den lov om dansk indfødsret, som var gældende på tidspunktet for barnets fødsel.

Personer, som er født i udlandet, og som har erhvervet dansk indfødsret ved fødslen i henhold til den på tidspunktet for fødslen gældende lov om dansk indfødsret, vil ikke i alle tilfælde være registreret som danske statsborgere i Det Centrale Personregister (CPR). Dette afhænger af, om pågældendes forældre på eget initiativ har taget kontakt til de danske myndigheder, herunder den danske repræsentation i bopælslandet, med henblik på at få barnet registreret.

Endvidere registreres personer alene med ét statsborgerskab i CPR, og danske statsborgere, som også har et eller flere andre statsborgerskaber, vil derfor kun være registreret som danske statsborgere.

På baggrund heraf er det ikke muligt at oplyse, hvor mange danske statsborgere, som ved fødslen har erhvervet flere statsborgerskaber end det danske.

Det bemærkes hertil, at det fremgår af § 8, i lovbekendtgørelse om dansk indfødsret nr. 422 af 7. juni 2004, at den, der er født i udlandet og aldrig har boet her i riget og ej heller har opholdt sig her under forhold, der tyder på samhørighed med Danmark, taber sin danske indfødsret ved det fyldte 22. år, medmindre pågældende derved bliver statsløs. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan dog efter ansøgning indgive inden dette tidspunkt tillade, at indfødsretten bevares.

Det danske princip om, at dobbelt statsborgerskab skal begrænses, så vidt det er muligt, indebærer også, at der over for en udlænding, som ansøger om dansk indfødsret, vil blive stillet krav om løsning med henblik på at blive optaget på et lovforslag om indfødsrets meddelelse, hvis pågældende ikke mister sit statsborgerskab automatisk ved erhvervelsen af dansk statsborgerskab, jf. § 4, stk. 1, i cirkulæreskrivelsen om naturalisation.

Krav om løsning stilles dog ikke over for ansøgere med flygtningestatus, ansøgere fra lande, hvor det erfaringsmæssigt er umuligt eller forbundet med overordentlig store vanskeligheder at blive løst, ansøgere, der har fået afslag på løsning fra hidtidigt statsborgerskab, og ansøgere, der har dokumenteret, at pågældende har gjort et seriøst, men forgæves forsøg på at blive løst fra hidtidigt statsborgerskab, jf. § 4, stk. 2, i cirkulæreskrivelsen.

På baggrund heraf vil vedtagne love om indfødsrets meddelelse omfatte et antal personer, som ikke har mistet deres statsborgerskab automatisk ved erhvervelsen af dansk statsborgerskab, og som af en af de i cirkulæreskrivelsen § 4, stk. 2, anførte grunde ikke er optaget med krav om løsning.

Der foretages ikke statistiske beregninger over, hvor mange af de personer, som er omfattet af vedtagne love om indfødsrets meddelelse, der har bibeholdt deres hidtidige statsborgerskab og dermed har erhvervet dobbelt statsborgerskab.

Det kan dog ud fra helt umiddelbare beregninger oplyses, at der i omkring 40 % af sager om ansøgning om dansk indfødsret dispenseres fra kravet om, at ansøgeren skal løses fra sit hidtidige statsborgerskab.

Det kan hertil oplyses, at antallet af personer, som opnår dansk indfødsret på baggrund af en lov om indfødsrets meddelelse, varierer fra år til år. Således blev 3.748 personer naturaliserede på de to love om indfødsrets meddelelse i 2003, hvorimod antallet i 2005 var på 5899 personer. I 2007 blev der som følge af folketingsvalget den 13. november kun vedtaget én lov om indfødsrets meddelelse, hvor 1.878 personer var optaget.

Hertil kommer, at der ikke stilles krav om løsning over for børn, som erhverver dansk indfødsret som bipersoner til deres forældre, jf. § 6, stk. 2, jf. § 5, stk. 1 og 2, i lovbekendtgørelse nr. 422 af 7. juni 2004.

Det betyder, at børn, som erhverver dansk indfødsret som bipersoner til deres forældre, udover den danske indfødsret som udgangspunkt beholder deres hidtidige statsborgerskab og dermed erhverver

dobbelt statsborgerskab. Dette afhænger dog af lovgivningen i barnets hidtidige hjemland, hvor pågældende eventuelt automatisk vil miste sit hidtidige statsborgerskab i forbindelse med forældrenes løsning eller på tidspunktet for opnåelse af myndighedsalderen.

Det kan oplyses, at 2.447 bipersoner opnåede dansk indfødsret i forbindelse med forældrenes erhvervelse af indfødsret i 2003. I 2005 var antallet af optagne bipersoner 4.502, og i 2007 var antallet 1.022 optagne bipersoner.